

Na osnovu člana IV. 4. a) a u vezi s članom II. 1. Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na sjednici Doma naroda, održanoj 25. juna 2002. godine, i na sjednici Predstavničkog doma održanoj 3. jula 2002. godine, usvojila je

ZAKON

O OMBUDSMENU ZA LJUDSKA PRAVA BOSNE I HERCEGOVINE

I - PRIRODA

Član 1.

1. Ombudsmen za ljudska prava Bosne i Hercegovine je nezavisna institucija uspostavljena u cilju promoviranja dobre uprave i vladavina prava, zaštite prava i sloboda fizičkih i pravnih lica, kako je garantirano posebno Ustavom Bosne i Hercegovine i međunarodnim sporazumima, koji se nalaze u dodatku tog Ustava, koja će s tim u vezi nadgledati aktivnosti institucija Bosne i Hercegovine, njenih entiteta i Brčko Distrikta, u skladu s odredbama ovog Zakona.

2. U ovom zakonu, termin:

- a) "Institucija" označava instituciju ombudsmen za ljudska prava Bosne i Hercegovine;
- b) "ombudsmen" označava jednog od tri ombudsmana koji čine ovu instituciju;
- c) "ombudsmen" označava tri osobe koje čine instituciju;
- d) "organ (organi) vlade" ukazuje na sve instituci-je, organe, ustanove i odjele predmetne vlade, kao i na privatne ustanove koje vrše javne funkcije;
- e) "organ (organi) Vlade Bosne i Hercegovine" također ukazuje na organe Vlade Brčko Distrikta.

II - OVLAŠTENJA I NADLEŽNOSTI

Član 2.

- 1. Institucija će razmatrati predmete koji se odnose na slabo funkcioniranje ili povrede ljudskih prava i sloboda počinjene od bilo kojeg organa vlade.
- 2. Institucija će djelovati po prijemu žalbe ili *ex officio*.
- 3. Institucija može poduzimati opće istrage.
- 4. Institucija može preporučiti odgovarajuće pojedinačne i/ili opće mjere.
- 5. Institucija neće razmatrati predmete koji se odnose na odluke, činjenice ili događaje koji su se desili prije 15. decembra 1995. godine.

Član 3.

Nadležnost Institucije sadržavat će ovlaštenja da provodi istrage u svim žalbama o povredi ljudskih prava i sloboda navodno počinjenih od vojnih vlasti.

Član 4.

- 1. Nadležnost Institucije sadržat će ovlaštenja da provodi istrage u svim žalbama u vezi sa slabim funkcioniranjem sudskog sistema ili nepravilnim procesuiranjem individualnih predmeta i da preporuči odgovarajuće pojedinačne ili opće mjere.

2. Ombudsmen se neće miješati u proces odlučivanja sudova, ali može pokrenuti sudske postupke ili intervenirati u toku postupka koji se vodi, kad god ustanovi da je takva aktivnost neophodna pri obavljanju svojih dužnosti. Ombudsmen također može dati preporuke organu vlasti koji je strana u postupku ili biti konsultiran od strane u postupku.

Član 5.

1. Institucija će imati isključivu nadležnost u radu na predmetima koji se:
 - a) odnose na organe Vlade Bosne i Hercegovine;
 - b) u isto vrijeme odnose na organ vlade jednog entiteta i organ Vlade Bosne i Hercegovine;
 - c) u isto vrijeme odnose na organ vlade oba entiteta.
2. Institucija također može raditi na predmetima koji se odnose na organ vlade entiteta, kada god smatra da je ishod predmeta od posebnog značaja za efikasno uživanje pojedinačnih prava i sloboda u Bosni i Hercegovini kao cjelini.
3. Ukoliko, u bilo kojoj fazi postupka, ombudsmen ustanovi da predmet ne spada u njegovu nadležnost, koja je gore opisana, one će proslijediti predmet odgovarajućoj instituciji ombudsmena u entitetu.

Član 6.

Ombudsmen može proslijediti predmete o navodnim povredama ljudskih prava najvišim sudskim organima Bosne i Hercegovine koji su nadležni za pitanja ljudskih prava, u skladu s pravilima koja reguliraju ulaganje žalbe tim organima, kad god ustanovi da je to neophodno za efikasno provođenje svojih dužnosti.

Član 7.

1. Aktivnost Institucije neće biti prekinuta u vrijeme kada zakonodavni organ ne zasijeda, zbog toga što je zakonodavni organ raspušten ili je njegov mandat istekao.
2. Vanredne situacije neće prekidati mandat ombudsmena.

III - SASTAV, IMENOVANJE I OSTAVKA

Član 8.

1. Instituciju će sačinjavati tri osobe.
2. Ombudsmeni sarađuju u obavljanju svojih dužnosti. Aktivnosti provođenja istrage i razmatranja bilo pojedinačnih žalbi ili razmatranja problema *ex officio* mogu se vršiti pojedinačno od svakog ombudsmena, ali raspodjela zadataka među njima neće zavisiti od kriterija etničkog porijekla podnosioca žalbe. Ombudsmeni zajednički daju prijedloge, rješenja i donose izvještaje.

Član 9.

1. Ombudsmene će imenovati Predstavnički dom i Dom naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine dvotrećinskom većinom svakog doma, na osnovu zajedničkog prijedloga Predsjedništva Bosne i Hercegovine.
2. Imenovanje će se obaviti u roku od tri mjeseca nakon što se zajednički prijedlog dostavi Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine, i, u svakom slučaju, u roku od tri mjeseca od datuma upražnjenja mjesta.

Član 10.

1. Ombudsmeni će biti imenovani na period od pet godina i mogu biti ponovo izabrani.

2. Svaki ombudsmen koji bude imenovan nakon ostavke, ili kao zamjena drugom ombudsmenu, bit će na toj dužnosti preostali period od pet godina i može biti ponovo izabran.
3. Plaća ombudsmana bit će u visini plaće predsjedavajućeg Vijeća ministara Bosne i Hercegovine.

Član 11.

Svaki punoljetan građanin Bosne i Hercegovine, punopravan u uživanju građanskih i političkih prava, koji ima dokazano iskustvo u oblasti ljudskih prava, te priznat visok moralni status, može biti izabran za ombudsmana.

Član 12.

1. Dužnost ombudsmana prestat će zbog bilo kojeg od dolje navedenih razloga:
 - a) ostavke;
 - b) isteka mandata;
 - c) očigledne nemogućnosti da obavlja svoje dužnosti;
 - d) propusta da napusti dužnost koja je nespojiva s mandatom, kako je utvrđeno članom 17. stav 4. ovog zakona;
 - e) osude, i pravosnažnog izricanja kazne za namjerno učinjen prestup opisan u članu 16. stav 3. ovog zakona.
2. Upraznjeno mjesto ombudsmana objavit će predsjedavajući Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine u slučaju smrti, ostavke, isteka mandata, ili konačne kazne. U ostalim okolnostima, odluka o upražnjrenom mjestu bit će donesena dvotrećinskom većinom Doma naroda i Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, nakon diskusije i saslušanja dotične osobe za ombudsmana.
3. Kada se objavi da je mjesto upražnjeno, Predstavništvo Bosne i Hercegovine dat će prijedlog za imenovanje novog ombudsmana u roku od mjesec dana.
4. Tamo gdje mjesto ombudsmana bude upražnjeno zbog isteka mandata, ombudsman čiji je mandat istekao nastaviti će obavljati svoje dužnosti na privremenom osnovu sve dok imenovanje koje je propisano članom 9. ne bude obavljeno.
5. Kada jedno od tri mjesta ombudsmana ostane upražnjeno iz drugih razloga, a da to nije istek mandata, ombudsmani koji ostaju na svom položaju privremeno će obavljati njegove dužnosti sve dok se ne okonča imenovanje novog ombudsmana.

IV - SARADNJA SA INSTITUCIJAMA OMBUDSMENA U ENTITETIMA

Član 13.

1. Institucija će saradivati i promovirati saradnju među institucijama ombudsmana u Bosni i Hercegovini i omogućiti koordinaciju aktivnosti institucija ombudsmana u Bosni i Hercegovini. S tim u vezi Institucija će posebno:
 - a) uspostaviti mrežu službenika za vezu koja će međusobno razmjenjivati informacije o aktivnostima institucija ombudsmana u Bosni i Hercegovini, posebno informacije o predmetima koji se razmatraju;
 - b) organizirati redovne sastanke institucija ombudsmana u Bosni i Hercegovini;
 - c) organizirati seminare i radionice;
 - d) zastupati institucije ombudsmana u Bosni i Hercegovini u međunarodnom okruženju na odgovarajući način.

Član 14.

Ombudsmen može, u skladu sa članom 6., proslijediti najvišim sudskim organima Bosne i Hercegovine nadležnim za razmatranje pitanja ljudskih prava, svaki predmet koji su u tu svrhu Instituciji dostavile institucije ombudsmena u entitetima. Kada proslijede takve predmete, ombudsmen će također voditi računa da se mišljenje institucija ombudsmena u entitetima adekvatno prezentira nadležnom sudsakom organu.

V- IMUNITET I NESPOJIVOST

Član 15.

1. Ombudsmen neće primati nikakve naredbe. U okviru svojih ustavnih i zakonskih nadležnosti, nijedan ombudsmen neće dobivati uputstva organa vlasti. Svaki ombudsmen djelovat će nezavisno, na osnovu kriterija Institucije i u skladu sa članom 8.

Član 16.

1. Ombudsmen neće biti krivično gonjen, neće biti podvrgnut istrazi, neće biti uhapšen niti će mu biti suđeno za mišljenja koja izrazi ili za odluke koje doneše u provođenju svojih ovlaštenja koja su u skladu s njegovim dužnostima.

2. U svim drugim okolnostima, ombudsmen ne može biti uhapšen ili pritvoren, osim u slučaju *flagrante delicto* za krivično djelo za koje se može izreći kazna zatvora preko pet godina.

3. Odluka o krivičnom gonjenju, pritvaranju ili izvođenju pred sud ombudsmena optuženog zbog krivičnog djela, bit će donesena samo za krivično djelo za koje se može izreći kazna zatvora preko pet godina i samo nakon što i Predstavnički dom i Dom naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine donesu odluku o tome. Samo sud na nivou Bosne i Hercegovine bit će nadležan da sudi ombudsmenu.

4. Osobe u službi ili one koje je imenovala Institucija neće biti krivično gonačene, neće biti predmet istrage, hapšenja, pritvaranja, niti će im se suditi za bilo kakvu radnju, mišljenje ili odluku donesenu pri obavljanju njihovih dužnosti prema uputama ombudsmena. U svim drugim okolnostima, kad god su osobe u službi Institucije uhapšene, pritvorene ili izvedene pred sud, organi tužilaštva će o tome odmah propisano obavijestiti instituciju.

Član 17.

1. Pozicija ombudsmena nespojiva je s vršenjem bilo kakve predstavničke funkcije; s bilo kakvom političkom aktivnošću ili dužnošću ili odgovornošću za propagandu; nastavkom službe u organima vlasti, članstvom u političkoj stranci ili vođstvom političke stranke, sindikata, udruženja, fondacije, ili vjerske organizacije ili radom u bilo kojoj od njih; sa obavljenjem dužnosti sudije; kao i sa svakom aktivnošću kao zanimanjem ili profesijom, u privredi ili zapošljavanju.

2. Ombudsmen koji je bio službenik uživa garanciju ponovnog prijema u prijašnju službu nakon isteka njegovog mandata.

3. Ombudsmen će, u roku od 10 dana po njegovo imenovanju, i prije preuzimanja svoje službe, napustiti svako mjesto koje je potencijalno nespojivo, a ukoliko propusti da to uradi, smatraće se da je odbio imanovanje.

4. Kada dođe do nespojivosti nakon što je ombudsmen preuzeo dužnost, podrazumijeva se da će on napustiti dužnost, u skladu sa članom 12., na dan pojave nespojivosti.

VI - POSTUPAK ISTRAGE

Član 18.

1. Svaka fizička ili pravna osoba koja tvrdi da ima legitiman interes može se obratiti Instituciji bez ikakvih ograničenja. Nacionalnost, državljanstvo, mjesto boravka, spol, maloljetnost, etničko porijeklo, religija, pravna nesposobnost, zatvor bilo koje vrste, i, općenito uvezvi, posebni odnosi sa i ovisnost o nekom organu vlasti ne mogu ograničiti pravo ulaganja žalbe Instituciji.

2. Žalba Instituciji ili njena intervencija neće povući bilo kakve krivične, disciplinske ili druge sankcije za podnosioca žalbe kao ni bilo kakvu neugodnost ili diskriminaciju za njega.

Član 19.

1. Svaka žalba mora biti potpisana i uložena od osobe koja se žali u dokumentu u kojem će biti navedene osnove za njeno podnošenje, na praznom papiru. Žalba podnesena na manje formalan način može se prihvati ukoliko ombudsmen ustanovi da okolnosti to zahtijevaju.
2. Sav rad Institucija je besplatan za osobe koje joj se obrate i ne zahtijeva pomoć savjetnika ili advokata.

Član 20.

1. Prepiska upućena ombudsmenu ili Instituciji iz mjesta u kojima se osobe nalaze u pritvoru, u kojima su zatvoreni ili su lišeni slobode ne može podlijegati nikakvoj cenzuri, niti se smije otvarati.
2. Razgovori između ombudsmena ili osoba koje je on delegirao ne mogu nikada biti nadgledani niti se u njih može miješati.

Član 21.

1. Institucija će registrirati i potvrditi prijem žalbi koje su uložene, bilo da smatra da ih je potrebno razmatrati ili ne. Kada ombudsmen odluči da ne razmatra žalbu, on će to uraditi pismeno, navodeći razloge i upućujući podnosioca te žalbe na najpogodnija sredstva za poduzimanje radnje, ukoliko ona postoje, ostavljajući podnosiocu žalbe da iskoristi ona sredstva koja on smatra najpogodnijim.

2. Ombudsmen može odbiti da razmatra anonimne žalbe za koje smatra da su zlonamjerne, koje su neosnovane, u kojima nema žalbe, koje nanose štetu legitimnim pravima treće osobe ili koje su instituciji predočene izvan roka od 12 mjeseci nakon pojave činjenica, događaja ili odluka na koje se žali.

Član 22.

Protiv odluka ombudsmena ili Institucije nije moguće uložiti žalbu.

Član 23.

1. Kada ombudsmen odluči da žalba ili problem koji razmatra ex officio pružaju dovoljne osnove za istragu, on će obavijestiti predmetni organ vlade o suštini predmeta, tako da nadležna osoba može dostaviti pismenu izjavu u roku na koji je ombudsmen ukazao.
2. Ombudsmen može tražiti u bilo koje vrijeme bilo koji dokument koji smatra potrebnim za istragu.

Član 24.

Kada, u toku istrage, ombudsmen ustanovi da izvršenje upravne odluke može rezultirati nepopravljivom štetom za prava podnosioca žalbe, ombudsmen može predložiti nadležnom organu vlade da obustavi izvršenje osporene mjere u periodu ne dužem od 10 dana. Predmetni organ može odbiti da ispoštuje taj prijedlog, objasnivši, u pismenom aktu upućenom Instituciji, u roku od tri dana po prijemu prijedloga i u svakom slučaju prije izvršenja osporene mjere, razloge za to, a ako to propusti, taj prijedlog postaje obavezujući za taj organ.

VII - OBAVEZA SARADNJE SA OMBUDSMENOM

Član 25.

1. Organi vlade obavezni su Instituciji pružiti odgovarajuću pomoć u istrazi i vršenju kontrole.
2. U vrijeme istrage ombudsmen ima pristup bilo kojem organu vlade u cilju provjere traženih informacija, obavljanja ličnih razgovora i razmatranja potrebnih spisa i dokumenata.

3. Ombudsmenu ne smije biti odbijen pristup spisima ili administrativnim dokumentima ili drugim dokumentima koji se tiču aktivnosti ili djelatnosti koja je pod istragom, bez prejudiciranja odredbi člana 28. ovog zakona.

Član 26.

1. Kada se predmet koji se istražuje odnosi na radnje osoba koje su u službi vlade i kada je ona vezana za dužnosti koje te osobe obavljuju, Institucija će obavijestiti tu osobu i njenog pretpostavljenog ili organ u kojem ona radi i može zatražiti pismenu izjavu.

2. Predmetni službenik će u datom roku dostaviti pismeni odgovor kao i sve dokumente i dokaze koje smatra relevantnim. Taj rok može na zahtjev biti produžen.

3. Ombudsmen može provjeriti vjerodostojnost dostavljenih elemenata i dati prijedlog za saslušanje tog službenika kako bi dobio dodatne informacije. Od službenika koji odbiju da se odazovu ovom saslušanju ombudsmen može zatražiti pismeno objašnjenje o razlozima odbijanja.

4. Informacije ili lične evidencije koje da neki službenik za vrijeme istrage su povjerljive, bez prejudiciranja odredbi Krivičnog zakona o objavlјivanju akta, što može biti krivično djelo.

Član 27.

Nadređeni službenici ili organi vlade koji zabranjuju službenicima koji su im podređeni ili koji se nalaze u njihovoj službi da se odazovu zahtjevu ombudsmena ili saslušanju koje je on zakazao, dat će pismenu izjavu da su to uradili, navodeći razloge za to. Ovaj dokument bit će dostavljen tom službeniku i ombudsmenu. Ombudsmen će se tada obratiti pomenutom višem službeniku za sve radnje koje su neophodne za istragu.

VIII - POVJERLJIVI I TAJNI DOKUMENTI I OBAVEZA DISKRECIJE

Član. 28.

1. Ombudsmen može tražiti od organa vlade da mu predaju dokumente koje smatra potrebnim za obavljanje svoje dužnosti, uključujući one koji su zavedeni kao povjerljivi ili tajni u skladu sa zakonom. U takvim slučajevima, ombudsmen će primijeniti potrebnu diskreciju za njih i neće ih učiniti dostupnim javnosti.

2. Istraga koju vodi ombudsmen i njegovo osoblje, uključujući i proceduralne mjere, provodit će se uz najveću diskreciju, bez prejudiciranja razmatranja za koja ombudsmen ustanovi da treba da budu uvrštena u izvještaj. Poduzet će se posebne mjere zaštite za dokumente koji su zavedeni kao povjerljivi ili tajni.

3. Kada ombudsmen smatra da dokumenti koji su zavedeni kao povjerljivi ili tajni i koji nisu dostavljeni od organa vlade mogu biti od presudnog značaja za pravilno provođenje istrage, o toj činjenici obavijestit će Predsjedništvo Bosne i Hercegovine.

IX - ODGOVORNOST ORGANA VLASTI I ZVANIČNIKA

Član 29.

Kada istraga pokaže da je zloupotreba, proizvoljna procedura, diskriminacija, greška, nemar ili propus koji su predmet žalbe počinjen od službenika u organu vlade, ombudsmen može dostaviti te nalaze predmetnom službeniku. Istog dana, ombudsmen će proslijediti te dokumente službenikovom nadređenom i dat će preporuke koje bude smatrao potrebnim.

Član 30.

Kada ombudsmen u obavljanju svojih dužnosti sazna za ponašanja ili radnju koja predstavlja krivično djelo, o tome će obavijestiti nadležne organe tužilaštva.

Član 31.

1. Ako neprijateljsko ponašanje ili stav koji ometa istragu ombudsmena potiču od organa vlade ili njenih službenika, to može biti predmetom specijalnog izvještaja i bit će pomenuto u odgovorajućem dijelu godišnjeg izvještaja.

2. Kada neki službenik iz organa vlade ugrozi istragu tako što odbije dostaviti dokumente koje je zatražio ombudsmen, ili zanemari dostaviti takve dokumente ili uskrti ombudsmenu pristup administrativnim spisima ili dokumentima neophodnim za istragu, ombudsmen će poslati relevantni spis osobi nadređenoj tom službeniku ili nadležnim organima tužilaštva za odgovarajući disciplinski ili krivični postupak koji će se provesti u skladu sa zakonom.

3. Kada nadležni organi vlasti propuste preduzeti radnju, ombudsmen može, umjesto tog organa, pokrenuti disciplinski postupak protiv odgovornog službenika ili, tamo gdje je to potrebno, pokrenuti krivični postupak pred sudom.

X- PREPORUKE

Član 32.

1. Ombudsmen može dati preporuke vladinim organima u cilju usvajanja novih mjera. Organi vlade koji dobiju takve preporuke dužni su pismeno odgovoriti i obavijestiti ombudsmana o učinku preporuka u roku koji je ombudsmen odredio.

2. Ako, jednom kada su preporuke date, predmetni organ vlade ne poduzme odgovarajuće mjere u roku koji je ombudsmen odredio, ili ako ne obavijesti ombudsmana o razlozima njihovog nepoduzimanja, ombudsmen može ukazati ministru odgovornom za taj organ ili najvišim organima vlade, na tok predmeta i na date preporuke. Ako ombudsmen nakon toga ne dođe do rješenja u predmetu u kojem je po njegovom mišljenju bilo moguće naći pozitivno rješenje, taj problem bit će uvršten u godišnji ili specijalni izvještaj, pominjući imena organa vlasti ili službenika koji su zauzeli takav stav.

3. Ni ombudsmen ni Institucija nemaju nadležnost da izmjene ili ukinu mjere ili naloge vlade, ali mogu dati prijedlog za izmjenu kriterija korištenih pri njihovom usvajanju.

4. Kada, nakon razmatranja predmeta, ombudsmen ustanovi da način na koji je zakon primjenjen vodi nepravičnim rezultatima, on može uputiti nadležnom organu vlade preporuke koji bi dovele do pravičnog rješenja situacije predmetnog pojedinca. Ombudsmen može nadležnom organu dati prijedlog mjera čija primjena bi vjerovatno poboljšala situaciju na koju se žali, uključujući isplatu odštete, i u godišnjem ili specijalnom izvještaju Institucije dati prijedlog za izmjene i dopune zakona i drugih propisa kada on smatra da je to potrebno.

5. Ukoliko se radnje koje su predmet žalbe provode kroz usluge fizičkih osoba u skladu sa ugovorom o koncesiji javne službe, ombudsmen može od nadležnog upravnog organa zatražiti da provede svoja ovlaštenja kontrole i kažnjavanja.

XI - OBAVJEŠTENJE I KOMUNIKACIJA

Član 33.

1. Ombudsmen će obavijestiti predmetnu osobu o rezultatima njegovih istraga i radnji kao i o odgovoru koji mu je dostavljen od organa vlade, ako se odgovor, po svojoj prirodi, ne smatra povjerljivim ili tajnim.

2. Ombudsmen će dostaviti pozitivne i negativne nalaze istrage vlastima, službenicima ili predmetnom upravnom odjelu.

3. Institucija može odlučiti objaviti svoje opće preporuke u "Službenom glasniku BiH".

4. Sve ostale preporuke ombudsmana ili Institucije bit će dostupne javnosti, osim u slučaju kada se one odnose na pitanja koja su povjerljiva ili tajna, ili kada se u žalbi izričito zatraži da se ime podnosioca kao i okolnosti slučaja ne objave.

XII - IZVJEŠTAJI

Član 34.

1. Svake godine Institucija će dostaviti rezultate svojih aktivnosti u izvještaju upućenom Predsjedništvu Bosne i Hercegovine, Predstavničkom domu i Domu naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.
2. Tamo gdje javni značaj i hitnost slučaja zahtijevaju, Institucija može dati specijalni izvještaj.
3. Godišnji ili specijalni izvještaji bit će objavljeni.

Član 35.

1. U svom godišnjem izvještaju, Institucija može navesti broj i prirodu primljenih žalbi, ukazujući na one koje nisu uzete u razmatranje kao i razloge za to, i one koje su bile predmet istrage, i nalaze o tome; Institucija može takođe istaknuti one prijedloge ili preporuke koje je prihvatile Vlada.
2. Izvještaj neće sadržavati lične podatke koji bi omogućili da osoba uključena u postupak istrage bude javno identificirana, bez prejudiciranja odredbi člana 31.
3. Izvještaj će također sadržati dodatak namijenjen Predsjedništvu Bosne i Hercegovine, koji će prikazati troškove budžeta Institucije u datom periodu.

XIII - PRAVILA I PROCEDURE

Član 36.

1. Pravila za funkcioniranje Institucije utvrdit će, u skladu s odredbama ovog zakona, Institucija u Pravilima procedure koja će biti objavljena u "Službenom glasniku BiH".

XIV- OSOBLJE I OPREMA

Član 37.

1. Institucija ima slobodu izbora osoblja za rad ureda i može, ako je to potrebno, imenovati savjetnike, uključujući i zamjenike, u skladu s Pravilima procedure i u granicama budžeta.
2. Osoblje Institucije primat će i otpuštati Instituciju.
3. Ombudsmen može ovlastiti bilo koga da obavlja dužnost u skladu s Pravilima procedure Institucije.

Član 38.

1. Savjetnici institucije bit će automatski otpušteni kada tri nova ombudsmena koja izaberu Predstavnički dom i Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, u skladu s članom 9. ovog zakona, preuzmu svoje dužnosti. Ovi savjetnici mogu biti ponovo imenovani.
2. Članovi osoblja Institucije, koji su bili službenici prije zapošljavanja u Instituciji, uživaju garancije ponovnog prijema u njihovu službu u vrijeme njihovog otpuštanja iz službe Institucije.

Član 39.

Na prijedlog Institucije, finansije neophodne za njenu funkcioniranje bit će uvrštene u budžet Predsjedništva Bosne i Hercegovine.

XV - PRIJELAZNE ODREDBE

Član 40.

Stupanjem na snagu ovog zakona, Ured ombudsmana za ljudska prava ustanovljen Aneksom 6. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini zvat će se: "Ombudsmen za ljudska prava Bosne i Hercegovine" i obavljat će dužnosti u skladu s odredbama ovog zakona.

Član 41.

1. Do 31. decembra 2003. godine, postojat će samo jedan ombudsmen za ljudska prava Bosne i Hercegovine (prijelazni ombudsmen), koga imenuje predsjedavajući OSCE-a nakon konsultiranja s Predsjedništvom Bosne i Hercegovine, predsjedavajućim Predstavničkog doma i predsjedavajućim Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine. Prijelazni ombudsmen ne može biti državljanin Bosne i Hercegovine ili državljanin susjedne zemlje.
2. Osoba koja bude obavljala dužnost ombudsmana za ljudska prava Bosne i Hercegovine u vrijeme stupanja na snagu ovog zakona bit će prijelazni ombudsmen Bosne i Hercegovine.
3. Prijelazni ombudsmen nastavit će obavljati svoje dužnosti sve do imenovanja ombudsmana u skladu s odredbama poglavљa III. ovog zakona.

Član 42.

Prijelazni ombudsmen imat će sve privilegije i imunitete navedene u članu III, stav 4. Aneksa 6. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini.

Član 43.

Odredbe ovog zakona koje se odnose na budžet, imenovanje osoba u granicama budžeta i izvještaje Predsjedništvu Bosne i Hercegovine o izvršenju budžeta neće se primjenjivati na prijelaznog ombudsmana.

Član 44.

Prijelazni ombudsmen dostaviti će svoje godišnje i specijalne izvještaje Predsjedništvu Bosne i Hercegovine, Predstavničkom domu i Domu naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine i Visokom predstavniku.

Član 45.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

PS BiH broj 70/02
3. jula 2002. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine BiH
Mariofil Ljubić, s. r.

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH
dr. Nikola Špirić, s. r.